

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sancti Bonaventurae Episcopi Cardinalis Albanensis,
Seraph. Doctoris Ecclesiae, Speculum Disciplinae, Et
Profectus Religiosorum: Libelli ad pietatem vtilissimi**

**Bernardus <de Bessa>
Bonaventura <Heiliger>**

Antverpiæ, 1591

De triplici obedientia. Cap. XL.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53148](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53148)

quantur ducatum doctorum suorum: sicut cecus dat manum ductori ne cadat vel impingat vel erret. Tertia ratio est, ut homo qui sub Deo esse noluit peccando, & ita superbiendo gratiam Dei perdidit, satis faciat ei, subiciendo se homini propter Deum: & ita per humilitatis meritum, gratiam Dei recuperet quam amisit. Quāto maior autē & purior fuerit humiliatio & promptior, tāto plenior erit gratiae recuperatio, & gloriae remuneratio. Magnitudo humiliationis attenditur in difficultate iniuncti operis; puritas in simplicitate intentionis; promptitudo in alacritate executionis.

De triplici obedientia.

CAP. XL.

EST autem triplex obedientia, scilicet necessitatis, cupiditatis, & charitatis. Necessitate obedit, qui cogitur inuitus; & libenter esset liber si posset vel auderet: ut asinus, & serui maleuoli & similes. Cupiditate obedit, qui mercede terrena, vel pro commodo corporis vel consolatione exteriori libenter facit quod iniungitur: ut canis, & accipiter, & mercenarij, & similes illis. Quanto autem obedientia plus habet de temporali commodo vel solatio, tanto minus habet de merito corā Deo. Merces primi est euasio poenae, quam timet incurere si nō obediat. Merces secūdi, est spes adipiscendi quod desiderat obediendo obtinere; ut munus vel solatium temporale. Obedientia charitatis est, quando ex charitate Dei, & propter Deum, & propter diuinam remunerationem obeditur, largē sumpto nomine charitatis, quo tam timor poenae quā desiderium praemij, quā affectus amoris Dei includitur, primum est incipientium, secundum proficientium.

scientium, tertium perfectorum. Item alia est
 distinctio obedientiæ. Alia est generalis, alia ^{Obedien-}
 generalior, alia generalissima. Item alia specia- ^{tia disti-}
 lis, alia specialior, alia specialissima. Generalis ^{o.}
 est illa, qua omnes fideles in Ecclesia generali-
 ter obligantur obedire suis prælati, Papæ, Epi-
 scopis, & Plebanis, in his quæ canones præci-
 piunt, & iura pro omnibus promulgata. Gene-
 raliior est, qua omnis creatura ratione utens, te-
 netur voluntatem propriam volûtati sui con-
 ditoris conformare ex arbitrij libertate: vt An-
 gelus & homo. Generalissima est, qua omnis
 creatura obedit suo Creatori; siue naturali mo-
 tu insitæ conditionis, vt irrationabilia: siue
 impulsu potentiæ præidentis, vt dæmones &
 maleuolæ mentes; quæ etsi quandoque volunt
 quod Deus non vult, non tamen possunt nisi
 quod Deus vult. Specialis est illa, qua clericus
 specialiter tenetur ad obedientiam suorum
 Prælatorum, in his quæ ad officium eorû spe-
 ctant, & ad ordinem clericalem: vt continen-
 ter viuere, & debitam tonsuram deferre, & si-
 milia in sacris canonibus pro eis statuta. Spe-
 cialiior est illa, qua propria voluntate obligat se
 aliquis certæ personæ vel religioni, ad obser-
 uantiam limitatam pro arbitrio vouentis de-
 terminatam: vt, Promitto tibi obedientiam in
 istis, & non in aliis; vel tanto tempore & non
 ultra; vel tali conditione & non aliter; vel in his
 quæ regula illa iubet, & non amplius. Specia-
 lissima obedientia est illa, qua sine exceptione
 promittit quis obedientiam ad omnia, quæ
 non sunt contra animam suam & regulam ta-
 lem: vbi tam ad ea quæ sunt regulæ, quàm ad
 alia quæ iubentur, se obligat bona quæ conue-
 niunt rationi, & liberi arbitrij subsunt potestati:
 eû ad irrationabilia vel impossibilia nemo de-
 beat cogi, sicut ad illicita nemo debet obedire.

De